

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie skargi M. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 marca 2009 r.,
sygn. akt V Ca (...), wydanego w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi W.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 października 2010 r.,

**odrzuca skargę i nie obciąża powoda M. S. kosztami postępowania wywołanego
wniesieniem skargi.**

Uzasadnienie

Powód M. S., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 marca 2009 r. Skarga powoda podlega odrzuceniu.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżący obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego

orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia.

Należy podkreślić, że nie chodzi tylko o skargę kasacyjną lub skargę o wznowienie postępowania, ale także o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności orzeczenia. Zgodnie z 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący musi „wykazać” (nie tylko „wskazać”), iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Musi więc ujawnić i przedstawić w skardze tę okoliczność w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz w drodze stosownego wyводу dowieść jej istnienia i przekonująco uzasadnić.

Zawarta w niniejszej skardze argumentacja nie może być uznane za prawidłowe (wystarczające) wypełnienie obowiązku nałożonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Skarga dotknięta wskazanym brakiem podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.